

Bilag II

RADETS FØRSTE DIREKTIV

af 12. december 1977

om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut

(77/780/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af traktaten er enhver forskelsbehandling med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser, der er begrundet i enten nationalitet eller det forhold, at foretagendet ikke er etableret i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen finder sted, forbudt siden udløbet af overgangsperioden;

for at lette adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut er det nødvendigt at fjerne de mest forstyrrende forskelle i medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår de ordninger, som disse institutter er underlagt;

i betragtning af omfanget af disse forskelle er det dog ikke muligt ved et enkelt direktiv at indføre sådanne bestemmelser, som er nødvendige for et fælles marked for kreditinstitutter; dette marked må derfor oprettes i etaper; det endelige resultat af en sådan proces skal især gøre det lettere for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor et kreditinstitut, der opererer i flere medlemsstater, har sit hjemsted, i passende samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater, at føre samlet tilsyn med dette;

samordningen med hensyn til kreditinstitutter skal både for at beskytte sparerne og for at skabe ensartede

konkurrencevilkår for kreditinstitutterne gælde for disse som helhed; der skal dog om nødvendigt tages hensyn til de objektive forskelle i deres juridiske status og egentlige virksomhedsområde, som er fastsat i de nationale lovgivninger;

samordningen må derfor være så bred som mulig og omfatte samtlige institutter, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage midler, der skal tilbagebetales, enten i form af indlån eller på anden måde, f.eks. kontinuerlig udstedelse af obligationer og andre lignende værdipapirer, samt i at yde lån for egen regning; der bør imidlertid indføres undtagelser for visse kreditinstitutter, som dette direktiv ikke kan omfatte;

dette direktiv berører ikke anvendelse af national lovgivning, når denne indeholder bestemmelser om særlige, supplerende tilladelser, der gør det muligt for kreditinstitutterne at udøve særlige former for virksomhed eller foretage særlige former for forretninger;

én og samme tilsynsordning kan ikke altid anvendes over for alle former for kreditinstitutter; anvendelsen af dette direktiv bør derfor udsættes for visse grupper eller typer af kreditinstitutter, for hvilke en øjeblikkelig anvendelse af direktivet kan medføre tekniske vanskeligheder; det kan dog ikke udelukkes, at mere specielle bestemmelser for sådanne institutter vil vise sig nødvendige i fremtiden; det er imidlertid ønskeligt, at disse specielle bestemmelser baseres på en række fælles principper;

det er hensigten senere for hele Fællesskabet at indføre ensartede betingelser for at meddele tilladelse til beslægtede kategorier af kreditinstitutter; i en første etape må man dog indskrænke sig til at angive visse minimumsbetingelser, som alle medlemsstaterne skal kræve opfyldt;

det ovenfor opstillede mål kan kun nås, hvis de særligt vide skønmæssige beføjelser, som visse tilsynsmyndigheder råder over ved meddelelse af tilladelse til kreditinstitutter, gradvis indsnævres; kravet om en driftsplan kan i denne sammenhæng kun betragtes som en faktor, der giver de kompetente myndigheder anledning til at træffe afgørelse på grundlag af mere præcise oplysninger inden for rammerne af objektive kriterier;

⁽¹⁾ EFT nr. C 128 af 9. 6. 1975, s. 25.

⁽²⁾ EFT nr. C 263 af 17. 11. 1975, s. 25.